

புனிசெப்

ஐந்திம் நாடுகள்
மனத உரிமைகள்
மின்மயம்

தமிழ்நாடு புதிய கல்வி மற்றும் பார்வை மனத உரிமைகள்

கல்வி

கோடிக்கணக்கான பிள்ளைகளுக்கு படிப்பு என்பது தெருக்கள், வயல்வெளிகள் அல்லது கூலிவேலைத்தளங்களில் அதாவது பாடசாலை தவிர வேறெங்காவது பெற்றுக் கொள்ளும் ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்த வருடம் வளர்முக உலகில் 6 - 11 வயதுக்குட்பட்ட 1000 லட்சத்துக்கும் கூடுதலான சிறுவர், சிறுமியர்கள் அடிப்படைக் கல்வி பெறும் வாய்ப்பற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தப் போக்கு நீடிக்குமானால் 2000 ஆவது ஆண்டளவில் இத்தொகை இருமடங்காகும்.

இதில் வருந்தத் தக்க விடயம் என்னவென்றால், இந்த இளைஞர்களிற் பெரும்பாலானவர்களுக்குத் தமது பெற்றோருக்கு இருந்ததைப் பார்க்கிலும் சிறப்பான வாய்ப்பை பெற வழி இருக்காதென்பதாகும். அநேகர், இளம் பராயத்திலேயே வேலைத் தலங்களில் உபத்திரவங்களுக்கு உள்ளாவ்வார்கள். முறையான அடிப்படைக் கல்வி இல்லாமையினால் அவர்களின் எதிர்காலம் வறுமையாலும், கல்வியறிவின்மையாலும் இருண்டு கிடக்கிறது.

கல்வியறிவின்மை கூடுதலாகக் காணப்படும் வறிய நாடுகளில் எதிர்காலம் மேலும் மோசமானதாக இருக்கிறது. படிப்பறிவற்ற தொழிலாளர் அனி, ஒருதேசத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டையாக விளங்குகிறது. விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பத்துறை முன்னேற்றங்கள் உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு வழி கோலியுள்ளன; தொழில் துறை உற்பத்திகளைப் பெருக்கியுள்ளன, நோய், மரணம் ஆகியவற்றுக்கான முக்கிய காரணங்களைத் தடுத்து வருகின்றன. ஆயினும், இந்த அறிவை எவ்வளவு சிறப்பாகக் கிரகித்துப் பயன்படுத்தலாமென்பதிலேயே ஒரு நாட்டின் பொருளாதார, சமூக முன்னேற்றங்கள் முன் எப்போதைப் பார்க்கிலும், அதிகம் தங்கியுள்ளன.

1990 இல் ஜோம்தியன் நகரில் (தாய்லாந்து) நடைபெற்ற “யாவர்க்கும் கல்வி” தொடர்பான உலக மாநாடு, கல்வித்துறையில் இரண்டு தசாப்த காலம் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்துக்குப் பின்னர் வளர்முக உலகில் ஆரம்பக் கல்வித்துறையில் உலகளாவிய முறையில் முதலீடு செய்தல் ஸ்தம்பிதமடைந்துள்ளதெனவும், ஆபிரிக்காவின் அநேக பகுதிகளில் பெருமளவில் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதெனவும் எச்சரிக்கை செய்தது. சில நாடுகளில் கல்வித் துறைக்கென ஒதுக்கப்படும் பணம் பாட நூல்களுக்கோ ஆசிரியர்களின் சம்பளத்துக்கோ போதாமலுள்ளது. கல்வியின் தராதரம் அதலபாதாளத்தில் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளமையால், பெருந்தொகையான மாணவர்கள் படிப்பைக் கைவிட்டு வருகிறார்கள். 1980களின் முடிவில் ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, விஞ்ஞான, கலாசார நிறுவனம் (யுனெஸ்கோ) 100 வளர்முக நாடுகளில் நடத்திய ஆய்வின் படி, முன்றில் இரண்டு பங்கு நாடுகள், தமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்கென ஒதுக்கி வந்த தொகையைக் குறைத்துள்ளனவென்றும், 50 சதவீதமான நாடுகளில் ஆரம்ப வகுப்புகளில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதெனவும் தெரிய வந்துள்ளது. வளர்முக உலகில் வயதுவந்த நால்வரில் ஒருவருக்குப் படிக்கவோ, வாசிக்கவோ தெரியாது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தப் புள்ள விவரங்களில் மற்றுமொரு அவமானம் மறைந்து கிடக்கிறது. பொதுவாக, ஒவ்வொரு வருடமும் ஆரம்பப் பாடசாலையிற் சேராதிருக்கும் பிள்ளைகளுட் குறைந்த பட்சம் 60 சதவீதமானோர் பெண்பிள்ளைகளாவார். உலகில் எழுத்தறிவற்ற நூறுகோடி மக்களில் முன்றில் இரண்டு பங்கினர் பெண்களாவர்.

கல்வித்துறையில் பெண்களுக்குப் பாகுபாட்டு காட்டும் நாடுகள், எதிர்வரும் பல தசாப்தங்களில் அதன் பாதகமான விளைவுகளை அனுபவிக்க நேரும். படிப்பறிவு பெற்ற பெண்கள், தமது உயரிய ஆக்கத்திறன் மூலமும், நல்ல போசாக்கு, சுகாதாரம், வயிற்றோட்டத்தினால் ஏற்படும் உடல் நீர்வற்றலுக்கு எதிராக வாய்வழி மீள நீரூட்டும்

சிகிச்சை, தடுப்பு மருந்து வழங்கல், குடும்பத்திட்டம் போன்ற அடிப்படை அறிவின் பயனாக ஆரோக்கியமான பிள்ளைகளை வளர்ப்பதன் மூலமும் ஒரு நாட்டின் மொத்த தேசிய வருமானத்தில் நேரடியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். படித்த பெண்கள் காலந்தாழ்த்தியே திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஆரோக்கியமுள்ள குழந்தைகளை அளவோடு பெறுகிறார்கள். தமது வாரிசுகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் முதலீடு செய்வதன் மூலம் மேற்படி அனுகூலங்களைப் பெறுக்கிக் கொள்கிறார்கள் என்று பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் புலப்படுத்தியுள்ளன.

கல்வித்துறையில் முதலீடு செய்வதனால் கிட்டும் வருமானத்தைச் சம்பளம், உற்பத்தித்திறன், ஆகிய அளவுகோல்களைக் கொண்டு கணித்தால், பெண்கள் ஆண்களிலும் 20 சதவீதம் கூடுதலாக வருமானம் பெற்றுத்தருகிறார்கள் என மலேசியாவில் நடத்திய ஆய்வுகள் தெரியத் தருகின்றன.

சிகிமரண விகிதாசாரத்தைக் குறைப்பதற்கு அதிமுக்கியமான ஒரே மார்க்கம் பெண்களின் எழுத்தறிவேயாகும் என யுனிசெப் நிறுவனத்தின் முன்னாள் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் ஜேமஸ் கிரான்ட் கூறியுள்ளார். படிப்பறிவோ, எழுத்தறிவோ, அற்றவர்களினுடையதைப் பார்க்கிலும், படித்த தாய்மாரின் பிள்ளைகள் உயிர்பிழைப்பதுக்கும் ஆரோக்கியமாக வளர்வதுக்கும் உள்ள சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம்.

பாடசாலைகளில் அதிக பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பிப்பது முதற் படியாகவே அமையும் என்று யுனெஸ்கோவின் மாதிரிப்பு பெடரிகோ மேயர் ஜெர்மதியன் மாநாட்டிற் குறிப்பிட்டார். பல நாடுகளில் கல்வித் தராதரம் குறைந்து காணப்படுவதன் விளைவு மாணவர்கள் பலவருடகாலம் பாடசாலைக்குச் சென்ற போதிலும், நிலைபேறான எழுத்தறிவைப் பெற்றுமுடியாமலிருப்பதாகும். ஆரம்பக் கல்வித்துறைக்குப் புதுப்பலம் ஊட்டுவதற்கு உலகளாவிய அடிப்படையில் ஏற்படக்கூடிய மேலதிகச் செலவு ஆண்டுக்கு 500 கோடி அமெரிக்க டொலர் எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், இத்தொகையை ஏற்கனவே உள்ள வளங்களை மீள் ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாமெனவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வளர்முக நாடுகள் சராசரியாக கல்வி, சுகாதாரம் ஆகிய இரு துறைகளைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக இராணுவத்திற்கு செலவிட்டு வருகின்றன என்றும், தமது பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி புகட்டும் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பத்திலும் நான்கு மடங்கு அதிக ஊதியத்தைப் போர்ப்புரியத் திரட்டும் படை வீரர்களுக்கு கொடுக்கின்றன என்றும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

பல நாடுகள் பெறும்பான்மையானோருக்குக் கல்வியறிவு புகட்டுவதற்குப் பதிலாக வெகு சில பணக்காரர்களுக்குப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஊட்டுவதில் கூடுதலான பணத்தைச் செலவிட்டு வருகின்றன. இந்தியாவின் கல்வித்துறைச் செலவில் 50 சதவீதம், கற்றறிந்த 10 சதவீதமானோருக்கு மானியம் வழங்குவதற்குச் செலவாகிறதெனக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் அந்நாடு, தன்னால் உபயோகப்படுத்த முடியாதளவு அதிக தொகைப் பட்டதாரிகளை உற்பத்திசெய்து விட்டு, அவர்களில் ஆற்றல்மிக்க பலர் வெளிநாடுகளில் வேலைதேடிச் செல்வதை ஆற்றாமையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே வேளையில் அந்நாட்டின் அரைவாசி அளவான பிள்ளைகள் ஆரம்பக் கல்வியைப் பூர்த்திசெய்யத் தவறிவிடுகிறார்கள். ஒரேயொரு பட்டதாரியை உருவாக்க ஏற்படும் செலவில் சமார் 70 சிறுவர்களுக்கு ஆரம்ப கல்வி ஊட்ட முடியுமென்று கணிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மூன்று பிரதான இலக்குகளை அடையும் பாங்கில் தமது செலவினங்களைச் சீரமைக்குமாறு ஜோம்தியன் மாநாட்டின் பிரதான அமைப்பாளர்கள் யுனெஸ்கோ, யுனிசெப், ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டம், உலக வங்கி ஆதியன உலக நாடுகளைக் கேட்டுக் கொண்டன. 2000 ஆம் ஆண்டளவில் உலகச் சிறுவர்களில் 80 சதவீதத்தினரையாவது ஆரம்பக் கல்விபெறச் செய்தல், வயது வந்தோன் எழுத்தறிவின்மையை 1990 இன் மட்டத்திலும் 50 சத வீதமாகக் குறைத்தல், சிறுவர்களுக்கும் சிறுமியர்களுக்கும் கல்வியில் சம வாய்ப்பு என்பனவே இம் மூன்று இலக்குகளுமாகும்.

சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயத்தின் இரண்டு உறுப்புரைகள் கல்வி சார்ந்த விடயங்கள் பற்றித் தனியாக விவரிக்கின்றன. மற்றும் கூந்து உறுப்புரைகள் கல்வி சார்ந்த இலக்குகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

உறுப்புரை 28 கல்வி தொடர்பான் அடிப்படை உரிமை பற்றி வலியுறுத்துவதுடன் பின்வருவனவற்றின் அவசியத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது:

- ★ அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வி இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் கிடைக்க வேண்டும்.
- ★ வெவ்வேறு வகையான இடைநிலைக் கல்வியை ஊக்கி வளர்க்க வேண்டும்.
- ★ எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி மற்றும் தொழில்சார் தகவல்கள் கிடைக்க வேண்டும்.
- ★ பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குக் கிரமமாகச் செல்வதை ஊக்குவிக்கவும் படிப்பை இடையில் நிறுத்திவிடுவதைக் குறைக்கவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

உறுப்புரை 29 கீழ்வரும் தேவைகளை விவரிக்கிறது:

- ★ பிள்ளையின் ஆளுமை, திறமைகள், உடல், உள் ஆற்றல்கள் முழுமையாகப் பரிணமிக்கச் செய்தல்.
- ★ சுதந்திர சமூகத்திலே பொறுப்புணர்ச்சியுடன் வாழ்வதற்குப் பிள்ளையைத் தயார் செய்தல்.
- ★ தம் பெற்றோர், கலாசாரத் தனித்துவம், மொழி, ஆசாரங்கள் ஆகியவற்றுடன் மற்றவர்களின் பண்பாடு, ஆசாரங்கள் ஆகியவற்றையும் மதிக்கும் பண்பை பிள்ளைகளிடையே வளர்த்தல்.

சமவாயத்தில் பிள்ளைகளுக்குப் பின்வரும் உரிமைகளும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன:

- சமூக, கலாசார நோக்கங்களுக்கு அல்லது இலக்குகளுக்கு உதவக் கூடிய தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை (உறுப்புரை 17) :
- பெற்றோர் தொழில் புரியும் பட்சத்தில் பிள்ளைகள் பராமரிப்பு மற்றும் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை (உறுப்புரை 18) :
- ஓய்வு, இளைப்பாறல் மற்றும் கலை, கலாசார நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொள்ளும் சுதந்திரம் (உறுப்புரை 31) :

சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ், தமது உரிமைகள் எவை என்று அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு, பிள்ளைகள், வளர்ந்தோர் அனைவருக்கும் சமவாயத்தின் உறுப்புரைகளைப் பரவலாகத் தெரியச் செய்வதும் சமவாயத்தை அங்கீகரித்த பங்காளி நாடுகளின் கடமையென 42 வது உறுப்புரை குறிப்பிடுகிறது.

